

V dnešní době, kdy se naši lidé otvírají celému světu a exotika už pro nás není tou exotikou, co byla ještě před několika lety, se stále ještě najde řada těch, kteří stále cestují spíše ve stylu Hanzelky a Zikmunda a moderní civilizaci se mnohdy raději vyhýbají. Jedním z těch, kteří se vydávají do „zapomenutých“ krajů je i Berouňák Jiří Pergl. O jeho první velké výpravě do jihozápadní Asie jsme již psali před dvěma lety. Od té doby však tento úspěšný berounský podnikatel vydal, spolu se svým kamarádem Danielem Ručkalem, na další dvě „adrenalinové“ cesty, které chceme čtenářům ECHA. O té poslední do Afriky, ze které se v těchto dnech právě vrací, budeme psát až příště. I ta loňská, do zemí jihoamerických „Stolových hor“ a území ovládanými drogovými kartely, totiž byla více než zajímavá a přinesla oběma cestovatelům řadu nezapomenutelných zážitků.

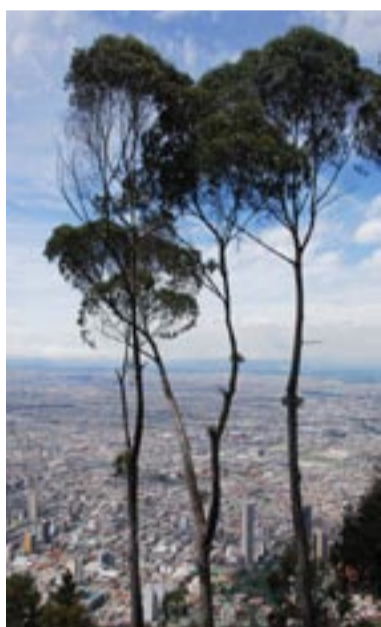
„I když se mi firma Asfalt úspěšně rozjela a času je stále méně, na cestování a auta si čas vždycky najdu,“ prozrazuje na úvod našeho vyprávění pětadvacetiletý Jiří Pergl, který je mimočodem i oficiálním fotografem týmu MENX, který jezdí nejprestižnější okruhové závody na kontinentě a vůz Ferrari 550 Maranello, pilotovaný jeho bratrem Robertem, dojel loni v prestižní „24hodinové“ v Le Mans na skvělém 13. místě. „Potkal jsem se tam s již zentulým Paulem Newmanem, Alainem Prostem či Giancarlo Fisichellou,“ prozrazuje Jiří Pergl, ale už se vrací k povídání o cestování.

„S Danem Ručkalem jsme se rozhodli začátkem loňského roku pro cesty do známých i zapomenutých částí Venezuely, Kolumbie a části Amazonie. Jsou to země obrovských kontrastů a pro Středoevropana z médií známé především kolumbijským narkobarony či venezuelským „socialistickým“ diktátorem Hugo Chávezem.

Expedici začali v sedmimilionové metropoli Kolumbie Bogotá. „Zemi ovládá teroristická skupina FARS napojená na drogové kartely. I když máme oba rádi adrenalin, tak jsme se vnitrozemí, kte-

Na cestách s Jiřím Perglem

Povídání první: Jižní Amerika

Pro tento snímek sedmimilionové Bogotá se oba cestovatelé vyšplhali na vysoké kopce nad metropolí.

ré je plné drogových farem, obloukem vyhýbali. Únosy turistů jsou zde totiž na denním pořádku,“ komentuje pobyt Jiří Pergl. Z Bogoty se oba dobrodruzi přesunuli do Venezuely, kde strávili většinu z expedice. „V Caracasu jsme si zakoupili osmilitr Ford, se kterým jsme projeli nejvýše položené vysokohorské silnice. Až do čtyř tisíc metrů. Uživit takové auto není ve Venezuele problém, protože litr benzínu zde stojí směšných 28 haléřů. Chávézův socialismus je vůbec specifický a znát na každém rohu. I když zde převažuje větší chudých lidí, mají oni i turisté veškeré zdravotnické ošetření zdarma. A běda, jak by se měl zdrážit benzín,“ přibližuje atmosféru Venezuely Jiří Pergl a dodává: „Po mnohdy strašidelných silnicích Venezuely jsme za měsíc najeli 7 500 kilometrů a byla to opravdu divočina.“ Nevyhnula se jim však jedna velká nepříjemnost, když jim v Meridě vykradli auto s jídlem, mačetai i dvěma velkými papoušky, které si zakoupili jako „průvodce“ na cestování.

„Asi nejdobrodružnějším zážitkem, kromě návštěvy farmy, kde šlapete mezi krokodýly a šestimetrovými anakondami, byl výstup na nejvyšší horu Venezuely, 5 007 metrů vysoký Pico de Bolívar. Koupili jsme si nejnětější horolezeckou výbavu a vydali se nahoru. Co čert nechtěl, po cestě začal vydatně padat sníh, který je tam tou dobou opravdu zvláštností, a tak cesta nahoru stála opravdu za to. Fotografie z výstupu to dokazuje. Ale zvládli jsme to a Bolívara pokořili,“ přibližuje krkolomné zážitky berounský cestovatel. Poté se malým letadlem proletěli nad Stolovými horami Roraima, známými z Doyleových románů Ztracený svět a k nejvyššímu vodopádu na světě Salto Angel (979 metrů vysoký). „Autem jsme pak celou oblast Stolových hor projeli s tím, že jsme přespávali mezi indiány. Většina z nich však již poznala civilizaci, což dokládá i skutečnost, že často u nich vidíte v ruce mobilní telefon, ale pořád řadu starých tradic zachovávají,“ říká s úsměvem Jiří Pergl.

Expedice pak pokračovala návštěvou nejsevernějších oblastí Brazílie Boa Vista. „Tady stojí benzín už 15 korun, což byl s naší károu hukot. Zpáteční letenku jsme měli ze surinamského hlavní města Paramaribo, ale bohužel zde nepanovala tou dobou zrovna bezpečná situace, a tak jsme si výpravu prodloužili o cestu na, dnes již Čechům stále známější ostrov La Isla Margherita, odkud jsme se vrátili domů,“ zakončuje vyprávění mezi balením na další expedici Jiří Pergl, ale o té až po jeho příletu z Afriky.

Na nejvyšším bodě (4 0005 metrů nad mořem) vysokohorské silnice ve venezuelských horách. Jiří Pergl (vpravo) říká, že na jiné automobily v těchto částech zeměkoule opravdu moc nedorazíte.

Úchvatné vodopády v Roraimě.

Let nad Stolovými horami a vodopádem Salto Angel byl zážitkem.

Při výstupu na Pico de Bolívar nás sníh opravdu zaskočil, ale o to více to bylo dobrodružnější,“ prozradil Jiří Pergl.

Všechny fotografie archiv Jiřího Pergla a Daniela Ručkala.

U nejvyššího vodopádu světa Salto Angel nezapomněli Jiří Pergl s Danielem Ručkalem pozdravit svoji oblíbenou berounskou restauraci U Zelených.

Na leguány narazíte v amazonských pralesích na každém kroku.

Radek Dolejš